

Hlohy

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Když kvetou hlohy,
mám k básním vlohy,
já dám si kávu
a z rukávu
sypu rýmů celé stohy.
Napíšu křída
a hned se přidá
například vida
nebo slída,
hlídá, bída, Lída, snídá.

R: Jsem básník sezónní.
emi
Když hlohy nevoní,
všechny mé múzy lehnou.
Já nejsem našťvaný,
vždyť s mnoha občany
ty ani hlohy nehnou.

2. Když hlohy zvadnou,
básnické střevo
se nějak ucpe
a já nejsem štond
vám napsat ani řádku.
Já dám si kávu
a ono furt nic,
tak si dám druhou,
ale nejde mi to, nejde mi to,
nejde.

R: +
nehnou, nehnou.